

Satu saa olla surullinenkin

Paitsi nukketeatteriin Runoviikko pureutui perjantaina myös satuihin. **Helka-Maria Kinnusen** Maailmankaikkeuden lapsi koostuu Hans Christian Andersenin saduista, jotka Kinnunen on valmistanut nimenomaan aikuisille.

Kinnunen on lahjakas ja eläytyvä kertoja – ja parhaimmillaan silloin kun ei eläydy liiaksi.

Ensimmäinen satu, lapsekkaasti esitetty Ruma ankanpoikanen, pani miettimään kohderyhmää, sillä esitys ei tuntunut olevan suunnattu sen paremmin lapsille kuin aikuisillekaan.

Tuhma Jussi, kertomus kol-

mesta kuninkaan tytärtä kosivasta veljeksestä, hersyttävän hauska ja tarkka, keikautti ajatukset ylösalaisin. Aikuisien teatteriahan tämä on ja vieläpä hauskaa sellaista.

Andersenin Äiti, Lemminkäisen äitiin rinnastuva tarina, koskettaa ja kiidättää takaisin lapsuuteen. Yli kolmekymmentä vuotta sitten luettu satu kuoleman puutarhasta lastaan etsivästä äidistä palautuu äkisti mieleen säikäyttävän tuoreena.

Tulitikkutyttö on Kinnusen jäljiltä juuri niin liikuttava ja dramaattinen, jollaisena sadun useimmat meistä muistanevat.

Maailmankaikkeuden lapsi jätti kosolti ajattelemisen aiheetta. Miksi nykyiset aikuiset niin usein välttävät surullisia ja kauhistuttavia satuja, joita valtaosa klassisista ja kasvulle tärkeistä saduista kuitenkin on. Ylisuojelemmeko lasta ja aliarvioimmeko hänen ymmärrystään?

Sinikka Viirret

August, Kajaanin Runoviikon ensi-ilta 10.7. suurella näyttämöllä. Tiina Puumalaisen käsikirjoitus perustuu August Strindbergin teksteihin. Nimiroolissa Matti Rasila. Ohjaus ja nuket: Tiina Puumalainen. Nukettaja ja nukentekijä: Markko Heinonen. Lavastus: Tiina Puumalainen ja Markko Heinonen. Äänet ja valot: Tommi Koskinen.

Maailmankaikkeuden lapsi. Helka-Maria Kinnunen. Valo ja ääni: Hannele Kurkela.